

Byla C-522/04

Europos Bendrijų Komisija

prieš

Belgijos Karalystė

„Valstybės sąsipareigojimų nevykdymas – Laisvas asmenų judėjimas – Laisvas darbuotojų judėjimas – Laisvė teikti paslaugas – Sąsisteigimo laisvė – Laisvas kapitalo judėjimas – Europos ekonominės erdvės susitarimo 28, 31, 36 ir 40 straipsniai – Direktyva 2002/83/EB – Mokesčių teisės aktai, numatantys mažiau palankų užsienyje steigtoms draudimo įmonėms pervestų mokėto profesinių pensijų sistemas vertinimą – Kapitalo ir išperkamoji suma, pervestų savo gyvenamąjį vietą užsienį perkėjusiems gavėjams, apmokestinimas Belgijoje – Sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo – Atsakingasis atstovas“

Sprendimo santrauka

1. Valstybės narės – sąsipareigojimai – sąsipareigojimų nevykdymas – Palikta galioti su Bendrijos teise nesuderinama nuostata
2. Laisvas asmenų judėjimas – Darbuotojai – Sąsisteigimo laisvė – Laisvė teikti paslaugas – Europos Sąjungos pilietybė – Apribojimai – Mokesčių teisės aktai

(EB 18, 39, 43 ir 49 straipsniai; EEE susitarimo 28, 31 ir 36 straipsniai; Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/83 5 straipsnio 1 dalis; Tarybos direktyvos 92/96 4 straipsnis)

1. Net jeigu valstybės narės valdžios institucijos praktikoje netaiko Bendrijos teisei prieštaraujančios nacionalinės nuostatos, teisinis saugumas vis dėlto reikalauja, kad ši nuostata būtų pakeista.

(žr. 70 punktą)

2. Nevykdo sąsipareigojimų pagal EB 18, 39, 43 ir 49 straipsnius, Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo 28, 31 ir 36 straipsnius bei Direktyvos 92/96 dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu gyvybės draudimu, derinimo ir iš dalies keičiančios Direktyvas 79/267 ir 90/619 (trečioji gyvybės draudimo direktyva), 4 straipsnį, dabar – Direktyvos 2002/83 dėl gyvybės draudimo 5 straipsnio 1 dalį valstybės narė, kuri

– darbdavio našų, mokėtinų pagal papildomojo senatvės ir ankstyvos mirties draudimo sutartis, atskaitę susieja su sąlyga, kad šie našai turi būti pervesti šioje valstybėje narėje steigta draudimo ūmonei arba socialinio aprūpinimo fondui,

– ilgalaikio taupymo mokesčio lengvatą už asmeninius papildomojo senatvės ir ankstyvos mirties draudimo arba papildomos pensijos našus, kuriuos iš darbuotojo atlyginimo išskaito darbdavys arba kuriuos ūmonė išskaito iš ūmonės vadovo, nesusaisyto sutartiniais darbo santykiais, atlyginimo, susieja su sąlyga, kad šie našai pervedami šioje valstybėje narėje steigta draudimo ūmonei arba socialinio aprūpinimo fondui,

– nustato, kad kai kapitalas, išperkamoji suma ir sukauptą suma yra išmokami arba skiriami mokesčių mokėtojui, kuris anksčiau perkė savo gyvenamąjį vietą arba savo kapitalo buvimą

viet? ? užsien?, mokėjimas arba skyrimas laikomas vykdytu dien? prieš š? perklim?, ir skyrimui prilygina bet kok? perklim?, d?l ko kiekvienas draudikas yra pareigotas iš anksto išskaityti profesin?s veiklos mokest? už kapital? ir išperkamoji? sum?, išmokamus ne rezidentui, kuris kažkuriuo momentu buvo šios valstyb?s nar?s rezidentas mokesi? tikslais, jeigu visa ši suma ar jos dalis buvo sukaupta per laikotarp?, kai suinteresuotasis asmuo buvo šios valstyb?s nar?s rezidentas mokesi? tikslais, net jeigu šios valstyb?s nar?s sudarytos dvišal?s sutartys d?l mokesi? teis? apmokestinti tokias pajamas suteikia kitai Susitarian?iajai Šaliai,

– apmokestina kapitalo arba išperkamosios sumos, sukaupt? gav?jo arba teis? ? jas turin?i? asmen? naudai iš darbdavio arba asmenin? papildomos pensijos ?naš?, pervedim?, pensij? fondo arba draudimo institucijos, kuriuose šios sumos yra sukauptos, atliekam? kitam už šios valstyb?s nar?s rib? ?steigtam pensij? fondui arba kitokiai draudimo institucijai, nors toks pervedimas n?ra apmokestinamas, jeigu kapitalas arba išperkamoji suma yra pervedami kitam pensij? fondui arba kitai draudimo institucijai, ?steigtiems šioje valstyb?je nar?je,

– reikalauja, kad užsienio draudikai, neturintys veiklos buvein?s šioje valstyb?je nar?je, prieš teikdami joje savo paslaugas paskirt? reziduojant? atsaking?j? atstov?, kuris asmeniškai raštu šiai valstybei ?sipareigot? sumok?ti metin? draudimo sutar?i? mokest?, pal?kanas ir baudas, galin?ias tekti mok?ti pagal sutartis d?l šioje valstyb?je nar?je esan?ios rizikos.

Kadangi Sutarties ir EEE susitarimo nuostatos, susijusios su laisvu darbuotoj? judėjimu, ?sisteigimo laisve ir laisvu asmen? judėjimu, min?tas nuostatas draudžia, neb?tina atskirai nagrin?ti ši? nuostat? atsižvelgiant ? EB 56 straipsn?, susijus? su laisvu kapitalo judėjimu.

(žr. 79–80 punktus ir rezoliucin? dal?)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija)

SPRENDIMAS

2007 m. liepos 5 d.(*)

„Valstyb?s ?sipareigojim? nevykdymas – Laisvas asmen? judėjimas – Laisvas darbuotoj? judėjimas – Laisv? teikti paslaugas – ?sisteigimo laisv? – Laisvas kapitalo judėjimas – Europos ekonomin?s erdv?s susitarimo 28, 31, 36 ir 40 straipsniai – Direktyva 2002/83/EB – Mokesi? teis?s aktai, numatantys mažiau palank? užsienyje ?steigtoms draudimo ?mon?ms perves? ?mok? ? profesin? pensij? sistemas vertinim? – Kapitalo ir išperkamoji? sum?, perves? savo gyvenam?j? viet? ? užsien? perk?lusiems gavėjams, apmokestinimas Belgijoje – Sutartis d?l dvigubo apmokestinimo išvengimo – Atsakingasis atstovas“

Byloje C?522/04

d?l 2004 m. gruodžio 23 d. pagal EB 226 straipsn? pareikšto ieškinio d?l ?sipareigojim? nevykdymo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama R. Lyal ir D. Triantafyllou, nurodžiusi adresą dokumentams pateikti Liuksemburge,

ieškovai,

prieš

Belgijos Karalystę, atstovaujamą E. Dominkovits ir M. Wimmer,

atsakovai,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai P. Kriš (pranešėjas), J. Klučka, R. Silva de Lapuerta ir L. Bay Larsen,

generalinį advokatą C. Stix-Hackl,

kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

susipažinęs su 2006 m. spalio 3 d. pasiūlyta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad:

– darbdavio papildomojo senatvės ir ankstyvos mirties draudimo įnašų atskaitą susiedama su 1992 m. Pajamų mokesčio kodekso (*Code des impôts sur les revenus 1992*), konsoliduoto 1992 m. balandžio 10 d. Karaliaus sprendimu (*Moniteur belge*, 1992 m. liepos 30 d., p. 17120), su pakeitimais, padarytais 2003 m. balandžio 28 d. įstatymu dėl papildomų pensijų, į mokestinio režimo ir tam tikrą papildomą lengvatą socialinės apsaugos srityje (*Loi du 28 avril 2003 relative aux pensions complémentaires et au régime fiscal de celles-ci et de certains avantages complémentaires en matière de sécurité sociale*, *Moniteur belge*, 2003 m. gegužės 15 d., p. 26407, klaidų ištaisymas paskelbtas *Moniteur belge*, 2003 m. gegužės 26 d., p. 28 892, toliau – CIR 1992), 59 straipsnyje nustatyta sąlyga, kad šie įnašai turi būti pervesti Belgijoje steigta draudimo ūmonei arba socialinio aprūpinimo fondui,

– CIR 1992 145/1 ir 145/3 straipsniuose nustatytą ilgalaikio taupymo mokesčio lengvatą už asmeninius papildomojo senatvės ir ankstyvos mirties draudimo įnašus, kuriuos iš atlyginimo išskaito darbdavys, susiedama su sąlyga, kad šie įnašai pervedami Belgijoje steigta draudimo ūmonei arba socialinio aprūpinimo fondui,

– CIR 1992 364a straipsnyje nustatydamą, kad kai kapitalas, išperkamoji suma ir sukauptos sumos, nurodyti šio kodekso 34 straipsnyje, yra išmokami arba skiriami mokesčių mokėtojui, kuris anksčiau perkė savo gyvenamąjį vietą arba savo kapitalo buvimą užsienį, mokėjimas arba skyrimas laikomas vykdytu dieną prieš šį perkėlimą, ir pagal minėtą 364a straipsnio antrąjį pastraipį skyrimui prilygindama bet kokį šio kodekso 34 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą pervedimą, dėl ko pagal CIR 1992 270 straipsnį kiekvienas draudikas yra pareigotas iš anksto išskaityti profesinės veiklos mokestį už kapitalą ir išperkamoji sumą, išmokamus ne rezidentui, kuris kažkuriuo momentu buvo Belgijos rezidentu mokesčių tikslais, jeigu visa ši suma ar jos dalis

buvo sukaupta per laikotarp?, kai suinteresuotasis asmuo buvo Belgijos rezidentas mokes?i? tikslais, net jeigu Belgijos Karalyst?s sudarytos dvišal?s sutartys d?l mokes?i? teis? apmokestinti tokias pajamas suteikia kitai Susitarian?iajai Šaliai,

– pagal CIR 1992 364b straipsn? apmokestindama kapitalo arba išperkamosios sumos, sukaupt? gav?jo arba teis? ? jas turin?i? asmen? naudai iš darbdavio arba asmenini? papildomos pensijos ?naš?, pervedim?, pensij? fondo arba draudimo institucijos, kuriuose šios sumos yra sukauptos, atliekam? kitam už Belgijos rib? ?steigtam pensij? fondui arba kitokiai draudimo institucijai, nors toks pervedimas n?ra apmokestinamas, jeigu kapitalas arba išperkamoji suma yra pervedami kitam pensij? fondui arba kitai draudimo institucijai, ?steigtiems Belgijoje,

– pagal Bendrojo reglamento d?l 1927 m. kovo 3 d. Karaliaus sprendimu nustatytai valstybinei rinkliavai prilygint? mokes?i? (*Règlement général sur les taxes assimilées au timbre issu de l'arrêté royal du 3 mars 1927, Moniteur belge, 1927 m. kovo 6 d., p. 921*) su pakeitimais, padarytais 1994 m. liepos 30 d. Karaliaus sprendimu (*Moniteur belge, 1927 m. kovo 6 d., p. 921, toliau – Bendrasis reglamentas*), 224/2a straipsn? reikalaujama, kad užsienio draudikai, neturintys veiklos buvein?s Belgijoje, prieš si?lydami savo paslaugas toje valstyb?je nar?je paskirt? reziduojant? atsaking?j? atstov?, kuris asmeniškai raštu Belgijos valstybei ?sipareigot? sumok?ti metin? draudimo sutar?i? mokest?, pal?kanas ir baudas, kurias gali tekti mok?ti pagal sutartis d?l Belgijoje esan?ios rizikos,

Belgijos Karalyst? ne?vykd? ?sipareigojim? pagal EB 18, 39, 43, 49 ir 56 straipsnius, 1992 m. geguž?s 2 d. Europos ekonomin?s erdv?s susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3, toliau – EEE susitarimas) 28, 31, 36 ir 40 straipsnius bei 1992 m. lapkri?io 10 d. Tarybos direktyvos 92/96/EEB d?l ?statym? ir kit? teis?s akt?, susijusi? su tiesioginiu gyvyb?s draudimu, derinimo ir iš dalies kei?ian?ios Direktyvas 79/267/EEB ir 90/619/EEB (tre?ioji gyvyb?s draudimo direktyva) (OL L 360, p. 1), 4 straipsn? ir 11 straipsnio 2 dal?, dabar – 2002 m. lapkri?io 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/83/EB d?l gyvyb?s draudimo (OL L 345, p. 1) 5 straipsnio 1 dal? ir 53 straipsnio 2 dal?.

Teisinis pagrindas

EEE susitarimas

2 EEE susitarimo 28, 31, 36 ir 40 straipsniai atitinkamai sutampa su EB 39, EB 43, EB 49 ir EB 56 straipsniais.

Bendrijos teis?s aktai

3 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvos 77/799/EEB d?l valstybi? nari? kompetenting? institucij? tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo tam tikr? akcizo mokes?i? ir draudimo ?mok? apmokestinimo srityje (OL L 336, p. 15) su pakeitimais, padarytais 2003 m. spalio 7 d. Tarybos direktyva 2003/93/EB (OL L 264, p. 23, toliau – Direktyva 77/799), 1 straipsnio 1 dalis nustato:

„1. Pagal ši? direktyv? valstyb?s nar?s atsakingos institucijos kei?iasi visa informacija, kuri gali pad?ti joms teisingai apskai?iuoti pajam? ir kapitalo mokes?ius, bei informacija, susijusia su ši? toliau išvardyt? netiesiogini? mokes?i? apskai?iavimu:

– (1976 m. kovo 15 d.) Tarybos direktyvos 76/308/EEB (d?l savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, susijusias su tam tikromis rinkliavomis, muitais ir mokes?iais bei kitomis priemon?mis (OL L 73, p. 18), su pakeitimais, padarytais 2001 m. birželio 15 d. Tarybos direktyva 2001/44/EB (OL L 175, p. 17, toliau – Direktyva 76/308)) 3 straipsnio šeštoje ?traukoje nurodyt? draudimo

Įmokų apmokestinimas,

<...>“

4 Direktyvos 76/308 2 straipsnis nustato:

Ši direktyva taikoma visoms pretenzijoms dėl:

<...>

h) draudimo įmokų mokesčiai;

<...>“

5 Direktyvos 76/308 3 straipsnis numato:

Šioje direktyvoje:

<...>

draudimo įmokų mokesčiai:

<...>

b) Belgijoje: i) Taxe annuelle sur les contrats d'assurance (metinis draudimo sutarčių mokestis)

<...>“

6 Direktyvos 76/308 4 ir paskesni straipsniai nustato taisykles, kurios turi būti trauktos iš valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus, kad šios direktyvos 2 straipsnyje nurodytos pretenzijos, kylančios vienoje valstybėje narėje, būtų patenkintos visose valstybėse narėse.

7 Direktyvos 2002/83 5 straipsnio 1 dalis nustato:

„Leidimas galioja visoje Bendrijoje. Jis leidžia draudimo ūkinei ūkia vykdyti veiklą vadovaujantis steigimo teise arba laisve teikti paslaugas.“

8 Direktyvos 2002/83 50 straipsnis „Draudimo įmokoms taikomi mokesčiai“ numato:

„1. Nepažeidžiant jokio vėlesnio derinimo, kiekvienai draudimo sutarčiai išimtinai taikomi netiesioginiai mokesčiai ir netiesioginiai parafiskaliniai mokesčiai už draudimo įmokas valstybėje narėje, kurioje priimtas sipareigojimas, <...>

<...>

3. Iki tolesnio suderinimo kiekviena valstybė narė toms draudimo ūkams, kurios yra prisiėmusios sipareigojimą jė teritorijose, taiko savo nacionalines nuostatas dėl netiesioginių mokesčių ir parafiskalinių mokesčių, mokėtinų pagal 1 dalies nuostatas, surinkimo.“

9 Direktyvos 2002/83 53 straipsnio 2 dalis nustato:

„Laikydamosi nacionalinės teisės aktais nustatytą sąlygą, kiekviena valstybė narė leidžia savo teritorijoje steigtioms atstovyboms ir filialams, kuriems taikomos šios dalies nuostatos, perduoti visą sutarčių portfelį ar jo dalį draudimo ūkinei, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, jeigu tos valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtina, kad, atsižvelgus į

perdavim?, periman?ioji ?staiga turi b?tin?j? mokumo atsarg?.“

10 Remiantis Komisijos aiškinamojo pranešimo 2000/C 43/03 „Paslaug? teikimo laisv? ir visuomen?s interesas draudimo sektoriuje“ (OL C 43, 2000, p. 5, toliau – aiškinamasis pranešimas) II skyriaus „Visuomen?s interesas tre?iosiose draudimo direktyvose – Visuomen?s intereso taisykli? taikymas“ 3 dalies, skirtos princip?, susijusi? su visuomen?s intereso s?voka, taikymu draudimo sektoriuje, k punktu, pavadintu „Priiman?iosios valstyb?s nar?s nustatytos netiesiogini? mokes?i? taikymo draudimo ?mokoms pagal sutartis, sudarytas naudojantis laisvu paslaug? jud?jimu, s?lygos: draudiko atstovo mokes?i? klausimais paskyrimas“, valstyb?s nar?s turi galimyb? reikalauti, kad draudikas, kuris naudojasi paslaug? teikimo laisve, paskirt? atstov? mokes?i? klausimais tam, kad priiman?iojoje valstyb?je nar?je b?t? uztikrintas jos pa?ios teis?s akt? laikymasis ir jos mokes?i? surinkimas, su s?lyga, kad šios valstyb?s nustatytos konkre?ios šios priemon?s taikymo s?lygos atitinka Europos Bendrij? Teisingumo Teismo suformuluotus kriterijus, be kita ko, reikalingumo ir proporcingumo kriterijus.

Nacionalin?s teis?s aktai

11 CIR 1992 34 straipsnis nustato:

„1. Pensijos, renta ir joms prilyginami mok?jimai, nesvarbu, kas yra j? mok?tojas, gav?jas ir kokios j? kvalifikavimo, nustatymo ir skyrimo s?lygos, apima:

<...>

2) kapital?, išperkam?j? gyvyb?s draudimo sutar?i? sum?, pensijas, papildomas pensijas ir rent?, kuriuos visus ar j? dal? sudaro:

a) asmeniniai papildomojo senatv?s ir ankstyvos mirties draudimo ?našai, mokami siekiant sukaupti rent? arba kapital? tolesniam gyvenimui arba mirties atveju, arba darbdavio ?našai <...>;

b) ?našai ir ?mokos, mokami siekiant sukaupti papildom? pensij?, nurodyt? 2003 m. balandžio 28 d. ?statyme d?l papildom? pensij?, j? mokestinio režimo ir tam tikr? papildom? lengvat? socialin?s apsaugos srityje, ?skaitant papildomas pensijas, paskirtas vykdant solidarumo ?sipareigojim? (prisiimt? – sektoriaus lygmeniu – paritetiniais pagrindais sudarytos komisijos ar pakomis?s arba – ?mon?s lygmeniu –darbdavi? ar asmen?, turin?i? ? tai teis?, naudai), bei pensijos, sukauptos iš ?naš? ir ?mok?, nurodyt? 38 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos 18 ir 19 punktuose;

c) ?našai ir ?mokos, mokami siekiant sukaupti papildom? pensij?, nurodyt? b punkte min?tame ?statyme, kai šie ?našai asmeniškai mokami pagal šio ?statymo 33 straipsnyje nurodyt? pensin? ?sipareigojim?;

<...>

2003 m. balandžio 28 d. ?statyme d?l papildom? pensij?, j? mokestinio režimo ir tam tikr? papildom? lengvat? socialin?s apsaugos srityje nurodyta papildoma pensija turi b?ti suprantama kaip senatv?s pensija ir (arba) našli? pensija apdraustojo mirties prieš išeinant ar iš?jus ? pensij? atveju arba j? atitinkan?io kapitalo vert?, skiriamos remiantis privalomais pervedimais, apibr?žtais pensijos reglamente arba pensijos, mokamos papildomai prie teisin?je socialin?s apsaugos sistemoje nustatytos pensijos, sutartyje;

<...>

2. Pensijos kaupimo pajamas sudaro:

1) ? kolektyvin? ar individuali? taupom?j? s?skait? pad?tos sukauptos sumos;

2) pensijos, renta, kapitalas ir išperkamoji kaupiamojo draudimo suma;

3) šie pervedimai:

- dalinis taupom?j? s?skait? sumos arba kaupiamojo draudimo technini? rezerv? pervedimas,
- viso individualios arba kolektyvin?s taupomosios s?skaitos sumos pervedimas ? kaupiam?j? draudim?,
- vis? su kaupiamuoju draudimu susijusi? technini? rezerv? pervedimas ? individuali? arba kolektyvin? taupom?j? s?skait?.

<...>“

12 CIR 1992 38 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos 18 ir 19 punktuose nurodyti ?našai ir ?mokos, ? kuriuos daro nuorod? šio kodekso 34 straipsnio 1 dalies 2 punkto b papunktis, *in fine*, yra, viena vertus, darbdavio draudimo ?našai ir ?mokos, mokami pagal papildomojo senatv?s ir ankstyvos mirties draudimo sutart?, siekiant sukaupti rent? arba kapital? darbuotojo naudai tolesniam gyvenimui arba mirties atveju, ir, kita vertus, ?mon?s draudimo ?našai ir ?mokos, pervedti pagal tokias pat draudimo sutartis ?mon?s vadov? naudai.

13 CIR 1992 52 straipsnis nustato:

„Atsižvelgiant ? 53–66a straipsni? nuostatas, veiklos išlaidas, be kita ko, sudaro:

<...>

3) personalo nari? atlyginimas ir šios susijusios išlaidos:

<...>

b) darbdavio draudimo ?našai ir ?mokos, mokami remiantis:

- papildomojo senatv?s ir ankstyvos mirties draudimo sutartimi, siekiant sukaupti išmokas arba kapital? tolesniam gyvenimui arba mirties atveju,
- kolektyviniu arba individualiu ?sipareigojimu d?l papildomos senatv?s ir (arba) našli? pensijos, siekiant sukaupti rent? arba kapital? tolesniam gyvenimui arba mirties atveju,
- solidarumo ?sipareigojimu, nurodytu 2003 m. balandžio 28 d. ?statymo d?l papildom? pensij?, j? mokestinio režimo ir tam tikr? papildom? lengvat? socialin?s apsaugos srityje 10 ir 11 straipsniuose,
- kolektyviniu arba individualiu ?sipareigojimu, kuris turi b?ti laikomas papildomu, palyginti su ?statymuose numatytais išmokomis mirties, nedarbingumo, ?vykus nelaimingam atsitikimui darbe, nelaimingam atsitikimui, profesin?s ar kitos ligos atvejais;

<...>

7) asmeniniai ?našai, kurie turi b?ti mokami pagal socialin?s apsaugos teis?s aktus arba ?statymus ir kitus teis?s aktus, pašalinantys suinteresuotuosius asmenis iš socialin?s apsaugos teis?s akt? taikymo srities;

7a) 7 punkte nurodytiems ?našams, be kita ko, priskiriamos (papildomos savarankiškai dirban?i? asmen? senatv?s ar naši? pensijos)

<...>“

14 CIR 1992 59 straipsnio 1 dalis nustato:

„52 straipsnio 3 punkto b papunktyje nurodyti darbdavi? ?našai ir ?mokos gali b?ti atskaityti kaip veiklos išlaidos tik laikantis ši? s?lyg? ir apribojim?:

1) jie turi b?ti galutinai pervesti Belgijoje ?steigtai draudimo ?monei arba socialinio apr?pinimo institucijai;

<...>“

15 CIR 1992 145/1 straipsnis numato:

„Atsižvelgiant ? 145/2–145/16 straipsniuose numatytus apribojimus ir s?lygas, suteikiama mokes?io lengvata, apskai?iuojama remiantis šiomis išlaidomis, kurios faktiškai buvo sumok?tos mokestiniu laikotarpiu:

1) 34 straipsnio 1 dalies 2 punkto pirmosios pastraipos a–c papunk?iuose nurodyti asmeniniai ?našai ir ?mokos, sumok?ti darbdaviui išskaitant juos iš darbuotojo atlyginimo arba ?monei išskaitant juos iš ?mon?s vadovo, nesusaisyto sutartiniais darbo santykiais, atlyginimo;

2) papildomojo senatv?s ir ankstyvos mirties draudimo ?našai, kuriuos mokes?i? mok?tojas galutinai sumok?jo Belgijoje tam, kad pagal jo individualiai sudaryt? gyvyb?s draudimo sutart? b?t? sukaupta renta arba kapitalas tolesniam gyvenimui arba mirties atveju;

<...>“

16 CIR 1992 145/3 straipsnis nustato:

„Sprendžiant mokes?io lengvatos klausim?, atsižvelgiama ? 145/1 straipsnio 1 punkte nurodytus asmeninius ?našus ir ?mokas su s?lyga, kad jie yra galutinai pervesti Belgijoje ?steigtai draudimo ?monei arba socialinio apr?pinimo institucijai, ir kad pensijos atveju tiek ?statyme numatytos, tiek papildomos išmokos, išreikštos metine renta, neviršija 80 (%) paskutiniojo normalaus metinio atlyginimo prieš mokes?ius bei atsižvelgiama ? normali? profesin?s veiklos trukm?. Renta leidžiama indeksuoti.“

17 CIR 1992 270 straipsnis skelbia:

„Prievol? mok?ti profesin?s veiklos mokest? turi:

1) 3, 179 ar 220 straipsniuose nurodyti mokesčiai? mokėtojai, kurie, būdami skolininkai, depozitarai, ?galiotiniai arba tarpininkai, Belgijoje arba užsienyje moka arba skiria 30 straipsnio 1 ir 2 punktuose nurodyt? atlyginim?, pensijas, rent? ir jiems prilygintus mokėjimus, taip pat 227 straipsnyje nurodyti ne rezidentai, kuri? atveju 30 straipsnio 1 ir 2 punktuose nurodytas atlyginimas, pensijos, renta ir jiems prilyginti mokėjimai, kuriuos jie moka arba skiria Belgijoje arba užsienyje, yra veiklos išlaidos 237 straipsnio prasme;

<...>

3) tie, kurie būdami skolininkai, depozitarai, ?galiotiniai arba tarpininkai, moka arba skiria pajamas artistams arba sportininkams, nurodytiems 228 straipsnio 2 dalies 8 punkte, arba, jei taip nėra, pasirodym? arba varžyb? organizatoriai;

4) tie, kuriuos 229 straipsnio 3 dalyje nurodytos bendrov?s arba asociacijos nariai yra ?galioj? jiems atstovauti mokesčiai? klausimais arba, jei taip nėra, kiekvienas narys solidariai;

5) tie, kurie turi pareig? registruoti aktus ir deklaracijas pagal *Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe* (?registravimo, hipotekos ir kanceliarini? mokesčiai? kodeksas) 35 straipsn?, kai tai yra aktai ir deklaracijos, patvirtinantys 227 straipsnio 1 arba 2 punktuose nurodyto mokesčiai? mokėtojo atlikt? Belgijoje esan?io nekilnojamojo turto arba faktini? teisi? ? š? turt? atlygintin? perdavim?;

6) tie, kurie būdami bankroto administratoriai, likvidatoriai po teisme sudarytos taikos sutarties vykstant bankroto proced?rai, bendrovi? likvidatoriai arba kurie vykdo analogiškas funkcijas, turi apmok?ti kreditorinius reikalavimus, turin?ius atlyginimo pob?d? 30 straipsnio prasme.“

18 CIR 1992 364a straipsnis nustato:

„Kai kapitalas, išperkamoji suma ir sukauptos sumos, nurodytos 34 straipsnyje, yra išmokami arba skiriami mokesčiai? mokėtojui, kuris anks?iau perk?l? savo gyvenam?j? viet? arba savo kapitalo buvimo viet? ? užsien?, mokėjimas arba skyrimas laikomas ?vykdytu dien? prieš š? perk?lim?.

Taikant pirm?j? pastraip?, bet kuris 34 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytas pervedimas prilyginamas skyrimui.“

19 CIR 1992 364b straipsnis numato:

„Kai kapitalo arba išperkamosios sumos, sukauptos iš asmenini? ?naš?, nurodyt? 52 straipsnio 7a punkte, arba 145/1 straipsnyje nurodyt? darbdavio ?naš? ar ?mon?s ?naš?, socialinio apr?pinimo institucijos arba draudimo ?mon?s, kuriose šios sumos yra sukauptos, yra pervedamos gav?jui arba teis? ? jas turin?iam asmeniui vykdant ?sipareigojim? d?l pensijos ar panaš? susitarim? d?l pensijos, ši operacija nelaikoma mokėjimu arba skyrimu, net jei šis pervedimas atliekamas gav?jo prašymu, nepažeidžiant apmokestinimo teis?s institucijoms ar ?mon?ms v?liau atliekant mokėjim? arba skyrim? gav?jui.

Pirmoji pastraipa netaikoma kapitalo arba išperkamosios sumos pervedimui užsienyje ?steigtai socialinio apr?pinimo institucijai arba draudimo ?monei.“

20 2004 m. sausio 1 d. galiojusio Valstybinei rinkliavai prilygint? mokesčiai? kodekso (*Code des taxes assimilées au timbre*, toliau – CTAT) 173 straipsnis nustato:

„173 straipsnis. Draudimo sutartys apmokestinamos metiniu mokesčiu, kai tenkinama viena iš trijų toliau išvardytų sąlygų:

- 1) draudikas yra profesionalus draudikas, turintis Belgijoje savo pagrindinę buveinę, atstovybę, filialą, atstovą arba bet kokią buveinę, per kurią vykdo veiklą;
- 2) apdraustasis gyvena Belgijoje arba turi joje prastą gyvenamąją vietą;
- 3) sutarties dalykas yra Belgijoje esantis kilnojamasis ar nekilnojamasis turtas.“

21 CTAT 176/1 straipsnio pirmoji pastraipa skelbia:

„Reikalaujamas sumokėti mokestis apskaičiuojamas nuo bendros mokėjimo, našos arba mokėjimo sumos, prie kurios pridėti mokestiniais metais arba apdraustojo, arba gavėjo ir jo darbdavio mokėtini mokesčiai.“

22 CTAT 177 straipsnis numato, kad metinę draudimo sutarties mokestį moka:

„1) asociacijos, kasos, draudimo bendrovės ir monės, pensijų institucijos ir juridiniai asmenys, turintys pareigą vykdyti solidarumo sąsipareigojimus pagal 2003 m. balandžio 28 d. statyme dėl papildomų pensijų, jų mokestinio režimo ir tam tikrą papildomą lengvatą socialinės apsaugos srityje numatytas pensijų sistemas, taip pat visi kiti draudikai, kai jie Belgijoje turi savo pagrindinę buveinę, atstovybę, filialą, atstovą arba bet kokią buveinę, per kurią vykdo veiklą;

2) draudimo agentai ir visi kiti tarpininkai, reziduojantys Belgijoje, – už sutartį, jiems tarpininkaujant pasirašytą su užsienio draudikais, neturinčiais Belgijoje 178 straipsnyje nurodyto atsakingojo atstovo;

3) apdraustieji – visais kitais atvejais.“

23 CTAT 178 straipsnis numato:

„<...>

Be to, užsienio draudikai, turintys Belgijoje filialą, atstovybę arba bet kokią buveinę, per kurią vykdo veiklą, prieš bet kurią Belgijoje atliekamą operaciją turi finansų ministrui pateikti prašymą patvirtinti Belgijoje reziduojantį atsakingą atstovą, kuris asmeniškai raštu Belgijos valstybei sąsipareigoję sumokėti metinę draudimo sutarties mokestį ir baudas, kurias gali tekti mokėti.

Atsakingojo atstovo mirties, patvirtinimo atšaukimo arba vykio, dėl kurio atstovas nebegali vykdyti šių pareigų, atveju būtina jų nedelsiant pakeisti.

<...>“

24 Bendrojo reglamento 224/2a straipsnis nustato:

„(CTAT) 177 straipsnio 3 punkte numatytais atvejais užsienio draudimo monė už apdraustąją sumoka mokestį ir, jei tai reikalinga, palūkanas ir baudas. Dėl to bet kuri užsienio draudimo monė, neturinti Belgijoje nei filialo, nei atstovybės, nei bet kokios buveinės, per kurią vykdo veiklą, norinti sudaryti sutartį dėl Belgijoje esančios rizikos, prieš pradėdama vykdyti tokias operacijas, turi finansų ministrui pateikti prašymą patvirtinti Belgijoje reziduojantį atsakingą atstovą, kuris asmeniškai raštu Belgijos valstybei sąsipareigoję sumokėti metinę draudimo sutarties mokestį, palūkanas ir baudas, kurias gali tekti mokėti pagal anksčiau nurodytas sutartis.“

Ikiteismin? proced?ra

25 Išsiuntusi Belgijos Karalystei oficial? pranešim?, raginant? pateikti savo pastabas d?l kai kuri? Belgijos teis?s akt? nuostat? atitikties EB 18, 39, 43, 49 ir 56 straipsniams, EEE susitarimo 28, 31, 36 ir 40 straipsniams bei Direktyvos 92/96 4 straipsniui ir 11 straipsnio 2 daliai, 2003 m. gruodžio 19 d. Komisija išsiunt? pagr?st? nuomon?, ragindama ši? valstyb? nar? per du mėnesius nuo gavimo imtis b?tin? priemoni?, kad ? j? b?t? tinkamai atsižvelgta.

26 Kadangi pateiktas Belgijos Karalyst?s atsakymas ? t? nuomon? Komisijos ne?tikino, ji pareišk? š? ieškin?.

D?l ieškinio

D?l kli??i? laisvei teikti paslaugas

Šali? argumentai

27 Komisijos teigimu, CIR 1992 59 straipsnis tiek, kiek jis darbdavio draudimo ?naš?, mok?tin? pagal papildomojo senatv?s ir ankstyvos mirties draudimo sutart?, atskait? susieja su s?lyga, kad jie turi b?ti pervesti Belgijoje ?steigta draudimo ?monei arba pensij? institucijai, ir CIR 1992 145/3 straipsnis tiek, kiek jis mokes?io lengvat? už asmeninius papildomojo senatv?s ir ankstyvos mirties draudimo ?našus susieja su tokia pa?ia s?lyga, yra laisv?s teikti paslaugas apribojimas. Toks teisinis reglamentavimas atgrasina, pirma, suinteresuotuosius asmenis sudaryti papildomo pensij? draudimo sutartis su kitoje valstyb?je nar?je ?steigtomis draudimo ?mon?mis arba socialinio apr?pinimo institucijomis ir, antra, šias ?mones ir institucijas teikti savo paslaugas Belgijos rinkoje. Jokia objektyvi aplinkyb? Belgijos Karalystei neleidžia pateisinti tokio teisinio reglamentavimo, nes jos kompetentingos institucijos leidžia atskaityti ? užsien? perkeltus ?našus pagal dvišales sutartis arba remiantis administraciniais aplinkraš?iais.

28 Komisija tvirtina, kad kli?t? laisvei teikti paslaugas sudaro diskriminacina? CIR 1992 364b straipsnyje ?tvirtinta taisykl?, numatanti kapitalo arba išperkamosios sumos, sukaupt? iš darbdavio arba asmenini? papildomo pensij? draudimo ?naš?, pervedam? užsienyje ?steigta pensij? fondui arba draudimo institucijai, apmokestinim?. Iš tikr?j? toks pervedimas neb?t? apmokestinamas, jeigu b?t? atliekamas ? Belgijoje ?steigt? pensij? fond? arba draudimo institucij?.

29 Kita vertus, Komisija nurodo, kad Bendrojo reglamento 224/2a straipsnis, numatantis užsienio draudimo ?moni? pareig? paskirti Belgijoje reziduojant? atstov?, kuris asmeniškai ?sipareigot? mok?ti metin? draudimo sutar?i? mokes?, kartu su CTAT 177 straipsnio 3 punkte jam numatyta solidari?ja apdraustojo atsakomybe yra neproporcingas b?tinybei užtikrinti šio mokes?io sumok?jim?. Iš ties? tokios mažiau suvaržan?ios priemon?s, pavyzdžiui, sutartys d?l pasikeitimo informacija su kitomis valstyb?mis nar?mis, leist? pasiekti š? rezultat?.

30 Be to, Komisija pabr?žia, kad Direktyva 77/799 leidžia toki? valstybi? nari? tarpusavio pagalb?, kuri kartu bendr?ja apdraust?j? rezident? atsakomybe atsakingojo atstovo paskyrim? daro nereikaling?.

31 Galiausiai Komisija priduria, kad nacionalin?s teis?s aktai, nustatantys EB sutarties nuostatoms, susijusioms su laisvo jud?jimo ir nediskriminacijos principais, prieštaraujan?ias mokes?i? teis?s nuostatas, pažeidžia draudimo institucij? teises. Iš ties?, viena vertus, šios institucijos, pagal Direktyvos 2002/83 5 straipsn? gavusios leidim? veiklai kurioje nors valstyb?je nar?je, prival?t? tur?ti galimyb? vykdyti savo veikl? arba pagal ?sisteigim?, arba pagal laisv?

paslaugų teikimo visoje Bendrijoje reglamentuojančias taisykles. Kita vertus, toms pačioms institucijoms, steigtoms kurioje nors valstybėje narėje, pagal šios direktyvos 53 straipsnio 2 dalį turi būti leista perduoti visą sutarčių portfelį ar jo dalį Bendrijoje steigta perimančiam įstaigai.

32 Belgijos vyriausybė pažymi, kad po 2005 m. gruodžio 27 d. įstatymo-programa (loi-programme) (*Moniteur belge*, 2005 m. gruodžio 30 d., p. 57315), 2006 m. vasario 15 d. Karaliaus sprendimu, iš dalies keičiančiu (Bendrųjų reglamentų) (*Moniteur belge*, 2006 m. kovo 2 d., p. 12463), ir 2006 m. kovo 8 d. ministro įsakymu dėl (minuto reglamento) 224 straipsnio trečiosios pastraipos gyvendinimo (*Moniteur belge*, 2006 m. kovo 21 d., p. 16249) padarytą pakeitimą draudimo monetas, kurios nėra steigtos Belgijoje, bet kurių pagrindinė buveinė yra Europos ekonominei erdvei priklausančioje teritorijoje, nebeteri pareigos paskirti atsakingą atstovą mokesčių klausimais.

Teisingumo Teismo vertinimas

33 Pirmiausia reikia pažymėti, kad Komisija savo ieškiniu Teisingumo Teismo prašo visą pirma pripažinti, jog Belgijos Karalystė nevykdo sąsipareigojimų pagal Direktyvos 92/96 11 straipsnio 2 dalį, dabar – Direktyvos 2002/83 53 straipsnio 2 dalį. Tačiau, atsižvelgiant į Direktyvos 2002/83 VI priedą, kuriame pateikiama Koreliacijos lentelė, reikia pažymėti, kad Direktyvos 92/96 11 straipsnio 2 dalis atitinka ne Direktyvos 2002/83 53 straipsnio 2 dalį, bet šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalį. Esant tokioms aplinkybėms, reikia pripažinti, kad Teisingumo Teismas negali tiksliai nustatyti teisinio pagrindo, dėl kurio jis turi priimti sprendimą tam, kad įvertintų šio kaltinimo pagrįstumą.

34 Todėl kaltinimą, pagrįstą Direktyvos 92/96 11 straipsnio 2 dalies, dabar – Direktyvos 2002/83 53 straipsnio 2 dalies nesilaikymu, reikia pripažinti nepriimtiniu.

– Dėl bylos esmės

35 Reikia priminti, kad nors tiesioginė mokesčių sistemos reguliavimas priskirtinas valstybių narių kompetencijai, jos privalo šia teise naudotis laikydamosi Bendrijos teisės (žr. 2007 m. sausio 30 d. Sprendimo *Komisija prieš Daniją*, C-150/04, Rink. p. I-0000, 34 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

36 Šiuo atžvilgiu taip pat reikia priminti, kad draudimo paslaugų teikimas yra paslaugos EB 50 straipsnio prasme ir kad EB 49 straipsnis draudžia taikyti bet kokius nacionalinės teisės aktus, kurie be jokio objektyvaus pateisinimo trukdo paslaugų teikėjui faktiškai gyvendinti šią laisvę (žr. minuto sprendimo *Komisija prieš Daniją* 37 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

37 Vienodos rinkos požiūriu ir siekdamas sudaryti sąlygas gyvendinti jos tikslus EB 49 straipsnis draudžia taikyti tokius nacionalinės teisės aktus, dėl kurių teikti paslaugas tarp valstybių narių tampa sudėtingiau nei vienos valstybės narės viduje (žr. minuto sprendimo *Komisija prieš Daniją* 38 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

38 Be to, iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos išplaukia, kad Sutarties 49 straipsnis draudžia, be kita ko, bet kokį nacionalinės teisės aktų, galintų uždrausti arba labiau riboti teikėjo, susiteigusio kitoje valstybėje narėje, kurioje jis teisėtai teikia analogiškas paslaugas, veiklą (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Safir*, C-118/96, Rink. p. I-1897, 22 punktą ir 2005 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Mobistar ir Belgacom Mobile*, C-544/03 ir C-545/03, Rink. p. I-7723, 29 punktą).

39 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad CIR 1992 59 straipsnyje darbdavio draudimo naša, mokėtina pagal papildomojo senatvės ir ankstyvos mirties draudimo sutartį, atskaita

susiedami su s?lyga, kad jie turi b?ti pervesti Belgijoje ?steigtai draudimo ?monei arba socialinio apr?pinimo fondui, ir CIR 1992 145/1 ir 145/3 straipsniuose susiedami mokes?io lengvat? už asmeninius papildomojo senatv?s ir ankstyvos mirties draudimo arba papildomos pensijos vykdant ilgalaik? taupym? ?našus, sumok?tus darbdaviui išskaitant juos iš darbuotojo atlyginimo arba ?monei išskaitant juos iš ?mon?s vadovo, nesusaistyto sutartiniais darbo santykiais, atlyginimo su s?lyga, kad jie turi b?ti pervesti Belgijoje ?steigtai draudimo ?monei arba socialinio apr?pinimo fondui, Belgijos teis?s aktai gali laisv? paslaug? teikim? draudimo srityje iš kit? valstybi? nari? padaryti sud?tingesn? nei tuo atveju, kai paslaugos teikiamos tik Belgijos Karalyst?s viduje. Šios priemon?s gali atgrasinti draud?jus nuo draudimo sutar?i? su užsienio draudikais sudarymo. Tod?l šios priemon?s yra EB 49 straipsnyje numatytos kli?tys laisvei teikti paslaugas.

40 Ši išvada taip pat turi b?ti taikoma ir CIR 1992 364b straipsniui, kuriame sakoma, kad apmokestinamos kapitalo arba išperkamosios sumos pervedamos užsienyje ?steigtam pensij? fondui ar draudimo ?monei, nors toks apmokestinimas nenumatomas tuo atveju, kai toks pervedimas atliekamas Belgijoje ?steigtam draudimo fondui ar draudimo ?monei. Ši priemon? gali labiau riboti draudimo paslaug? teik?j?, ?sisteigusi? kitoje nei Belgijos Karalyst? valstyb?je nar?je, kurioje jie teis?tai teikia tokias paslaugas, veikl?.

41 Galiausiai kalbant apie Bendrojo reglamento 224/2a straipsnyje numatyt? kitoje valstyb?je nar?je ?steigtos draudimo ?mon?s pareig? paskirti Belgijoje atsaking?j? atstov?, reikia konstatuoti, kad tokia pareiga savo našta ir sukeliama apribojimais, taip pat ir ?mon?ms, turin?ioms leidim? tokiai veiklai Direktyvos 2002/83 5 straipsnio prasme, gali atgrasinti šias ?mones nuo paslaug? teikimo Belgijoje. Tod?l tokios nuostatos taip pat yra kli?tis laisvei teikti paslaugas.

42 Komisija taip pat tvirtina, kad Belgijos Karalyst? ne?vykd? ?sipareigojim? pagal EEE susitarimo 36 straipsn?, susijus? su laisve teikti paslaugas.

43 Kaip numato EEE susitarimo 6 straipsnis, ?gyvendinant ir taikant šio susitarimo nuostatas, jeigu jos yra iš esm?s tokios pa?ios kaip atitinkamos Sutarties ir j? taikant priimt? akt? nuostatos, jos aiškinamos remiantis atitinkamais Teisingumo Teismo sprendimais, kurie buvo priimti prieš pasirašant š? susitarim?.

44 Be to, Teisingumo Teismas ir Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) teismas yra pripažin? b?tinyb? užtikrinti, kad EEE susitarimo nuostatos, kurios iš esm?s tokios pa?ios kaip atitinkamos Sutarties nuostatos, b?t? aiškinamos vienodai (2006 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Keller Holding*, C?471/04, Rink. p. I?2107, 48 punktą ir jame nurodyta teismo praktika; 2006 m. spalio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Portugalij?*, C?345/05, Rink. p. I?0000, 40 punktą ir 2003 m. gruodžio 12 d. ELPA teismo sprendimo *ELPA prieži?ros institucija prieš Islandij?*, E?1/03, *EFTA Court Report*, p. 143, 27 punktą).

45 Taigi reikia pažym?ti, kad nuostata, uždraudžianti EEE susitarimo 36 straipsnyje ?tvirtintos paslaug? teikimo laisv?s apribojimus, yra tokia pati kaip EB 49 straipsnyje ?tvirtinta nuostata.

46 Esant tokioms s?lygoms, turi b?ti daroma išvada, kad nagrin?jamos Belgijos teis?s akt? nuostatos yra kli?tis laisvei teikti paslaugas, numatytai EB 49 straipsnyje ir EEE susitarimo 36 straipsnyje.

47 Ta?iau iš nusistov?jusios teismo praktikos išplaukia, kad nacionalin?s priemon?s, galin?ios sudaryti kli?tis pasinaudoti Sutarties garantuojamomis pagrindin?mis laisv?mis arba naudojim?si jomis padaryti mažiau patraukl?, vis d?lto gali b?ti leidžiamos su s?lyga, kad jomis siekiama teis?to Sutart? atitinkan?io tikslo, jos yra pateisinamos svarbiais visuomen?s interesais, yra tinkamos jomis siekiamam tikslui ?gyvendinti ir neviršija to, kas reikalinga šiam tikslui pasiekti (šiuo klausimu žr. 2004 m. kovo 11 d. Sprendimo *De Lasteyrie du Saillant*, C?9/02, Rink. p. I?2409, 49

punktų; 2006 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo N, C-470/04, Rink. p. I-7409, 40 punktų ir minėto sprendimo *Komisija prieš Daniją* 46 punktų).

48 Tačiau reikia konstatuoti, kad Belgijos vyriausybė nurodo tik pateisinimą, susijusį su nuostatomis, nustatančiomis kitoje valstybėje narėje steigtos draudimo įmonės pareigą paskirti Belgijoje reziduojantį atsakingąjį atstovą. Todėl Teisingumo Teismas turi patikrinti šį pateisinimą. Tačiau kalbant apie kitas priemones, nurodytas Komisijos kaltinime, pagrįstame taisyklės, susijusios su EB 49 straipsnyje ir EEE susitarimo 36 straipsnyje numatyta laisve teikti paslaugas, pažeidimu, Komisijos ieškinys iškart turi būti laikomas pagrįstu, nes nenurodomas joks pateisinimas, susijęs su Belgijos vyriausybės priemonėmis.

49 Belgijos vyriausybė teigia, kad pareiga paskirti Belgijoje reziduojantį atsakingąjį atstovą yra būtina pasiekti tikslas – būtinybą užtikrinti metinio draudimo sutarčių mokesčio, palėkaną ir baudą, kurias gali tekti mokėti pagal sutartis dėl Belgijoje esančios rizikos, pasirašytas su kitose valstybėse narėse steigtomis draudimo įmonėmis, sumokėjimą. Be to, kadangi ši pareiga nedaro jokios tokos leidimo draudimo įmonei išdavimui ir jos sutarčių portfelio perdavimui, ji nėra neproporcinga siekiamo tikslo atžvilgiu.

50 Komisijos teigimu, Bendrojo reglamento 224/2a straipsnyje numatyta bendra ir absoliuti užsienio draudimo įmonių pareiga paskirti Belgijoje reziduojantį atsakingąjį atstovą kartu su iš CTAT 177 straipsnio 3 punkto išplaukiančia solidariąja apdraustojo atsakomybe yra neproporcinga priemonė, esanti kliūtimi kitose valstybėse narėse steigto draudimo kompanijų ir institucijų laisvei teikti paslaugas. Iš tiesų metinio draudimo sutarčių mokesčio sumokėjimas gali būti užtikrinamas mažiau ribojančiomis priemonėmis, pavyzdžiui, Direktyvoje 77/799 numatyta valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalba draudimo mokėjimo apmokestinimo srityje.

51 Tam, kad būtų nustatyta, ar Bendrojo reglamento 224/2a straipsnyje numatyta pareiga paskirti Belgijoje reziduojantį atsakingąjį atstovą yra būtina siekiant užtikrinti metinio draudimo sutarčių mokesčio, palėkaną ir baudą, kurias gali tekti mokėti pagal užsienyje sudarytas sutartis dėl Belgijoje esančios rizikos, sumokėjimą, reikia išsiaiškinti, ar šis tikslas galėtų būti pasiektas mažiau ribojančiomis priemonėmis.

52 Pirmiausia, kiek tai susiję su šio mokesčio nustatymu, reikia konstatuoti, kad Direktyvos 77/799 1 straipsnio 1 dalies pirma trauka numato valstybių narių atsakingų institucijų keitimąsi visa informacija, kuri gali padėti joms teisingai apskaičiuoti mokesčius už draudimo mokėjimą, būtų Belgijos teisėje numatytą metinį draudimo sutarčių mokesčių.

53 Antra, kiek tai susiję su metinio draudimo sutarčių mokesčio mokėjimu, reikia pažymėti, kad pagal Direktyvos 2002/83 50 straipsnio 3 dalį Belgijos Karalystė toms draudimo įmonėms, kurios prisiima sąsipareigojimus į teritorijose, gali taikyti savo nacionalines nuostatas, susijusias su priemonėmis, skirtomis užtikrinti netiesioginį ir parafiskalinį mokesčių, taikomų draudimo mokėjimams pagal sutartis dėl šioje valstybėje esančios rizikos, mokėjimą.

54 Iš CTAT 177 straipsnio išplaukia, kad apdraustasis asmeniškai turi mokėti metinį draudimo sutarčių mokesčių, kai atitinkama sutartis buvo pasirašyta su draudiku, kuris nėra steigėjas Belgijoje ir joje neturi nei atstovybės, filialo, atstovo ar bet kokios buveinės, per kurią vykdo veiklą, nei atsakingojo atstovo CTAT 178 straipsnio prasme, ir kai ši sutartis nebuvo pasirašyta tarpininkaujant Belgijoje reziduojančiam draudimo agentui ar kitam tarpininkui.

55 Iš to išplaukia, kad Belgijos teisėje yra priemonė, tinkama pasiekti tikslas – užtikrinti šio mokesčio sumokėjimą, kurios kelia mažesnę grėsmę laisvam paslaugų teikimui, nei pareiga paskirti Belgijoje reziduojantį atsakingąjį atstovą.

56 Trečia, kiek tai susiję su metinio draudimo sutarčių mokesčio išieškojimu, reikia konstatuoti, kad Direktyva 76/308 paaiškina, jog mokesčiai už draudimo mokas, tarp kurių, remiantis šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies šeštojo punktu, yra minimalus metinis mokestis, laikomi tarpusavio pagalbos juos išieškant objektu.

57 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad Belgijos Karalystė turi priemonių, reikalingų metinio draudimo sutarčių mokesčių išieškoti. Tai reiškia, kad draudimo monei, kurios nara suseigusios šioje valstybėje narėje, pareiga paskirti Belgijoje reziduojantį atsakingą atstovą viršija tai, kas yra būtina užtikrinti šio mokesčio sumokėjimą, todėl yra neproporcinga šiam tikslui.

58 Tad Belgijos vyriausybės pateikti argumentai, skirti pateisinti Bendrojo reglamento 224/2a straipsnyje numatytą pareigą paskirti Belgijoje atsakingą atstovą, negali būti priimtas. Taigi reikia daryti išvadą, kad, kiek tai susiję su šia pareiga, Komisijos kaltinimas, grindžiamas EB 49 straipsnyje ir EEE susitarimo 36 straipsnyje numatytos laisvės teikti paslaugas pažeidimu, turi būti laikomas pagrįstu.

59 Todėl reikia daryti išvadą, kad suseigojimas, kiek tai susiję su šiomis dviem nuostatomis, nara vykdytas.

60 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia pripažinti, kad išlaikydama minimalus nuostatas, Belgijos Karalystė nevykdę suseigojimą pagal EB 49 straipsnį, EEE susitarimo 36 straipsnį ir Direktyvos 92/96 4 straipsnį, dabar – Direktyvos 2002/83 5 straipsnio 1 dalį.

Dėl klaidų laisvam asmenių judėjimui

Šalių argumentai

61 Komisijos teigimu, CIR 1992 59 straipsnis tiek, kiek jis darbdavio draudimo našų, mokėtiną pagal papildomojo senatvės ir ankstyvos mirties draudimo sutartį, atskaitę susieja su slyga, kad jie turi būti pervedti Belgijoje steigta draudimo monei arba socialinio aprėpinimo institucijai, ir CIR 1992 145/1 bei 145/3 straipsniai tiek, kiek jie mokesčio lengvatą už asmeninius draudimo našus papildomą senatvės ir ankstyvos mirties draudimą susieja su tokia pačia slyga, yra nesuderinami su laisvu pagal darbo sutartį dirbančių asmenų ir savarankiškai dirbančių asmenų judėjimu. Iš tiesų, kai darbuotojai, kurie vykdo profesinį veiklą kitoje nei Belgijos Karalystės valstybėje narėje, kur dalyvavo profesinio pensijų sistemoje, atvyksta dirbti į Belgiją, šio draudimo našai negali būti atskaityti arba už juos negali būti suteikiama lengvata. Tačiau iš minėtų draudimo sistemų gautos pajamos Belgijoje yra apmokestinamos, kai minėti darbuotojai joje gyvena.

62 Komisija taip pat mano, kad iš CIR 1992 364b straipsnio išplaukiantis kapitalo arba išperkamosios sumos, pervedamų užsienyje steigtam pensijų fondui arba draudimo institucijai, apmokestinimas yra nepateisinamas pagal darbo sutartį dirbančių asmenų ir savarankiškai dirbančių asmenų, gyvenančių Belgijoje ir norinčių išvykti į kitą valstybę narę siekiant joje užsiimti ekonomine veikla ir dėl šios priežasties norinčių pervedti minimalų kapitalą arba išperkamojo sumą, judėjimo bei suseigimo laisvę pažeidimas. Iš tiesų Belgijos rezidentų išvykimas į kitą valstybę būtų ne „piktnaudžiavimas“, o naudojimasis pagrindine teise, pripažįstama pagal EB 18, 39 ir 43 straipsnius bei EEE susitarimo 28 ir 31 straipsnius.

63 Komisija galiausiai teigia, kad CIR 1992 364a straipsnis, sukuriantis fikciją, jog kapitalo, išperkamosios sumos arba sukauptą sumą išmokėjimas arba skyrimas vyksta dieną, einančią prieš apmokestinamojo asmens gyvenamosios vietos arba jo kapitalo buvimo vietos perkėlimą užsienį, yra nepateisinamas pagal darbo sutartį dirbančių asmenų ir savarankiškai dirbančių

asmenų judėjimo ir sąsisteigimo laisvė bei bendrosios EB 18 straipsnyje tvirtintos laisvo asmenų judėjimo teisės pažeidimas.

64 Savo 2006 m. gegužės 30 d. laiške, atsakydama į Teisingumo Teismo klausimą, Belgijos vyriausybė paaiškino, kad po 2003 m. gruodžio 5 d. Belgijos kasacinio teismo (*Cour de cassation*) sprendimo Belgijos valdžios institucijos taiko CIR 1992 364a straipsnio nuostatas tik tuo atveju, jeigu nebuvo sudaryta jokia sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo arba tokia sutartis suteikia teisę pajamas apmokestinti Belgijos Karalystėje. Be to, kapitalas apmokestinamas tik nuo to momento, kai jis realiai sumokamas arba skiriamas, ir tokiu tarifu, kuris yra identiškas Belgijos rezidentams taikomam tarifui.

Teisingumo Teismo vertinimas

65 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką Sutarties nuostatos ir dėl laisvo darbuotojų judėjimo, ir dėl sąsisteigimo laisvės draudžia, be kita ko, kilmės valstybei narei atitinkamai riboti savo piliečių teisę laisvai sidarbinti ir dirbti kitoje valstybėje narėje bei riboti savo piliečių arba pagal jos teisės aktus steigtą bendrovių sąsisteigimo laisvę kitoje valstybėje narėje (šiuo klausimu, be kita ko, žr. minėto sprendimo *Komisija prieš Portugaliją* 17 ir 18 punktus bei nurodytą teismo praktiką).

66 Nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su atsisakymu, pirma, suteikti teisę darbdavio draudimo našę, mokėtiną pagal papildomojo senatvės ir ankstyvos mirties draudimo sutartį, kai jie pervedami Belgijoje neįsisteigusiai draudimo ūmonei arba socialinio aprūpinimo institucijai, atskaitę, o tai išplaukia iš CIR 1992 59 straipsnio, ir, antra, taikant CIR 1992 145/1 bei 145/3 straipsnius, suteikti mokesčio lengvatę už asmeninius papildomojo senatvės ir ankstyvos mirties arba papildomos pensijos draudimo našus, pervedtus kitose valstybėse narėse steigtomis institucijoms, nacionalinės teisės nuostatos suteikia skirtingą mokesčio lengvatę, atsižvelgiant į šią našę mokėjimo vietą, ir dėl to gali atgrasinti pagal darbo sutartį dirbančius asmenis bei savarankiškai dirbančius asmenis pasinaudoti teise laisvai judėti į kitą valstybę narę.

67 Iš to išplaukia, kad CIR 1992 59, 145/1 ir 145/3 straipsniai apsinkina laisvę pagal darbo sutartį dirbančių asmenų judėjimą ir savarankiškai dirbančių asmenų sąsisteigimo laisvę, kuriuos užtikrina EB 39 ir EB 43 straipsniai.

68 Antra, reikia konstatuoti, kaip savo išvados 59 punkte pažymėjo generalinis advokatas, kad CIR 1992 364a straipsnio sukurta fikcija siekia leisti apmokestinimą pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir savarankiškai dirbantiems asmenims kertant sienę.

69 Šiuo atžvilgiu Belgijos valdžios institucijų pareiškimas, kad CIR 1992 364a straipsnis nebetaikomas, jeigu yra sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, kuri teisę apmokestinti pajamas priskiria kitai Susitarianijai Šaliai netgi tuo atveju, jeigu ši valstybė nepasinaudoja šia teise, negali reikšti teisingo Belgijos Karalystės pagal Bendrijos teisę turimą sąsipareigojimą vykdymo.

70 Iš tiesų, net jeigu valstybės narės valdžios institucijos praktikoje netaiko Bendrijos teisei prieštaraujančios nacionalinės nuostatos, teisinis saugumas vis dėlto reikalauja, kad ši nuostata būtų pakeista (šiuo klausimu žr. 2000 m. kovo 9 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-358/98, Rink. p. I-1255, 16 ir 17 punktus ir 2000 m. liepos 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-160/99, Rink. p. I-6137, 22 punktą).

71 Tod?l reikia manyti, kad CIR 1992 364a straipsnis taip pat apsunkena laisv? pagal darbo sutart? dirban?i? asmen? jud?jim? ir savarankiškai dirban?i? asmen? ?sisteigimo laisv?, kuriuos užtikrina EB 39 ir EB 43 straipsniai.

72 Galiausiai kalbant apie kaltinim? d?l min?tu 364a straipsniu pažeidžiamos EB 18 straipsnio garantuojamos bendrosios laisvo asmen? jud?jimo teis?s, kiek tai susij? su ekonomiškai neaktyviais asmenimis, tokia pati išvada darytina d?l t? pa?io motyv? (žr., be kita ko, 2006 m. liepos 18 d. Sprendimo *De Cuyper*, C?406/04, Rink. p. I?6947, 39 ir 40 punktus).

73 Tre?ia, apmokestindamas kapitalo arba išperkamosios sumos pervedim?, pensij? fondo arba draudimo institucijos, kuriuose šios sumos yra sukauptos gav?jo arba teis? ? jas turin?i? asmen? naudai, atliekam? kitam už Belgijos rib? ?steigtam pensij? fondui arba kitokiai draudimo institucijai, CIR 1992 364b straipsnis, trukdydamas t?sti sum? kaupim?, atgrasina pagal darbo sutart? dirban?ius asmenis ir savarankiškai dirban?ius asmenis nuo ?sik?rimo kitoje valstyb?je nar?je.

74 Tod?l reikia konstatuoti, kad CIR 1992 364b straipsnis apsunkena EB 39 ir EB 43 straipsni? garantuojam? laisv? pagal darbo sutart? dirban?i? asmen? jud?jim? ir savarankiškai dirban?i? asmen? ?sisteigimo laisv?.

75 Komisija taip pat tvirtina, kad d?l to, jog egzistuoja tokios vidaus teis?s nuostatos, Belgijos Karalyst? ne?vykd? ?sipareigojim? pagal EEE susitarimo 28 ir 31 straipsnius, susijusius su darbuotoj? jud?jimo laisve ir ?sisteigimo laisve.

76 Šiuo atžvilgiu reikia pažym?ti, kad nuostatos, draudžian?ios riboti jud?jimo laisv? ir ?sisteigimo laisv?, ?tvirtintos EEE susitarimo 28 ir 31 straipsniuose, yra tokios pa?ios kaip ?tvirtintosios EB 39 ir EB 43 straipsniuose.

77 Tokiomis aplinkyb?mis Komisijos ieškinys, kiek jis susij?s su kaltinimu d?l EEE susitarime ?tvirtint? nuostat? d?l asmen? jud?jimo laisv?s ir ?sisteigimo laisv?s pažeidimo, taip pat turi b?ti laikomas pagr?stu.

78 Tod?l reikia konstatuoti, kad palikusi galioti nuostatas, kuriomis, remiantis CIR 1992 59 straipsniu, atsisakoma suteikti teis? atskaityti darbdavio ?našus arba, remiantis CIR 1992 145/1 ir 145/3 straipsniais, suteikti mokes?io lengvat? už asmeninius ?našus, pervestus kitose valstyb?se nar?se ?steigtoms draudimo institucijoms, arba, remiantis CIR 1992 364a straipsniu, sukuriama teisin? fikcija arba, remiantis CIR 1992 364b straipsniu, apmokestinamos kapitalo ir išperkamosios sumos, pervedamos kitam už Belgijos rib? ?steigtam pensij? fondui arba kitokiai draudimo institucijai, Belgijos Karalyst? ne?vykd? ?sipareigojim? pagal EB 18, 39 ir 43 straipsnius bei EEE susitarimo 28 ir 31 straipsnius.

79 Kadangi Sutarties ir EEE susitarimo nuostatos, susijusios su laisvu darbuotoj? jud?jimu, ?sisteigimo laisve ir laisvu asmen? jud?jimu, pastarajame šio sprendimo punkte nurodytas nacionalines nuostatas draudžia, neb?tina atskirai nagrin?ti ši? nuostat? atsižvelgiant ? EB 56 straipsn?, susijus? su laisvu kapitalo jud?jimu (šiuo klausimu žr. min?t? sprendim? *Komisija prieš Portugalij?* 45 punkt? ir *Komisija prieš Danij?* 76 punkt?).

80 Taigi reikia konstatuoti, kad:

- darbdavio draudimo ?naš?, mok?tin? pagal papildomojo senatv?s ir ankstyvos mirties draudimo sutart?, atskait? susiedama su CIR 1992 59 straipsnyje numatyta s?lyga, kad šie ?našai turi b?ti pervesti Belgijoje ?steigtai draudimo ?monei arba socialinio apr?pinimo fondui,
- ilgalaikio taupymo mokes?io lengvat?, pagal CIR 1992 145/1 ir 145/3 straipsnius suteikt? už asmeninius papildomojo senatv?s ir ankstyvos mirties draudimo arba papildomos pensijos ?našus, sumok?tus darbdaviui išskaitant juos iš darbuotojo atlyginimo arba ?monei išskaitant juos iš ?mon?s vadovo, nesusaistyto sutartiniais darbo santykiais, atlyginimo, susiedama su s?lyga, kad šie ?našai pervedami Belgijoje ?steigtai draudimo ?monei arba socialinio apr?pinimo fondui,
- CIR 1992 364a straipsnio pirmojoje pastraipoje nustatydamas, kad kai kapitalas, išperkamoji suma ir sukaupta suma, nurodyti šio kodekso 34 straipsnyje, yra išmokami arba skiriami mokes?i? mok?tojui, kuris anks?iau perk?l? savo gyvenam?j? viet? arba savo kapitalo buvimo viet? ? užsien?, mok?jimas arba skyrimas laikomas ?vykdytu dien? prieš š? perk?lim?, pagal min?to 364a straipsnio antr?j? pastraip? skyrimui prilygindama bet kok? šio kodekso 34 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodyt? perk?lim?, d?l ko pagal CIR 1992 270 straipsn? kiekvienas draudikas yra ?pareigotas iš anksto išskaityti profesin?s veiklos mokest? už kapital? ir išperkam?j? sum?, išmokam? ne rezidentui, kuris kažkuriuo momentu buvo Belgijos rezidentas mokes?i? tikslais, jeigu visa ši suma ar jos dalis buvo sukaupta per laikotarp?, kai suinteresuotasis asmuo buvo Belgijos rezidentas mokes?i? tikslais, net jeigu Belgijos Karalyst?s sudarytos dvišal?s sutartys d?l mokes?i? teis? apmokestinti tokias pajamas suteikia kitai Susitarian?iajai Šaliai,
- pagal CIR 1992 364b straipsn? apmokestindama kapitalo arba išperkamosios sumos, sukaupt? gav?jo arba teis? ? jas turin?i? asmen? naudai iš darbdavio arba asmenini? papildomos pensijos ?naš?, pervedim?, pensij? fondo arba draudimo institucijos, kuriuose šios sumos yra sukauptos, atliekam? kitam už Belgijos rib? ?steigtam pensij? fondui arba kitokiai draudimo institucijai, nors toks pervedimas n?ra apmokestinamas, jeigu kapitalas arba išperkamoji suma yra pervedami kitam pensij? fondui arba kitai draudimo institucijai, ?steigtiems Belgijoje,
- pagal Bendrojo reglamento 224/2a straipsn? reikalaujama, kad užsienio draudikai, neturintys veiklos buvein?s Belgijoje, prieš teikdami savo paslaugas Belgijoje paskirt? šioje valstyb?je reziduojant? atsaking?j? atstov?, kuris asmeniškai raštu Belgijos valstybei ?sipareigot? sumok?ti metin? draudimo sutar?i? mokest?, pal?kanas ir baudas, kurias gali tekti mok?ti pagal sutartis d?l Belgijoje esan?ios rizikos,

Belgijos Karalyst? ne?vykd? ?sipareigojim? pagal EB 18, 39, 43 ir 49 straipsnius, EEE susitarimo 28, 31 ir 36 straipsnius bei Direktyvos 92/96 4 straipsn?, dabar – Direktyvos 2002/83 5 straipsnio 1 dal?.

D?l bylin?jimosi išlaid?

81 Pagal Proced?ros reglamento 69 straipsnio 2 dal? pralaim?jusiai šaliai nurodoma padengti bylin?jimosi išlaidas, jei laim?jusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija reikalavo priteisti iš Belgijos Karalyst?s bylin?jimosi išlaidas, o pastaroji pralaim?jo byl?, ji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Darbdavio ?naš?, mok?tin? pagal papildomojo senatv?s ir ankstyvos mirties draudimo sutartis, atskait? susiedama su 1992 m. Pajam? mokes?io kodekso, konsoliduoto 1992 m. balandžio 10 d. Karaliaus sprendimu, su pakeitimais, padarytais 2003 m. balandžio 28 d. ?statymu d?l papildom? pensij?, j? mokestinio režimo ir tam tikr? papildom? lengvat? socialin?s apsaugos srityje, 59 straipsnyje nustatyta s?lyga, kad šie ?našai turi b?ti pervesti Belgijoje ?steigtai draudimo ?monei arba socialinio apr?pinimo fondui,

– 1992 m. Pajam? mokes?io kodekso, su pakeitimais, padarytais 2003 m. balandžio 28 d. ?statymu, 145/1 ir 145/3 straipsniuose nustatyt? ilgalaikio taupymo mokes?io lengvat? už asmeninius papildomojo senatv?s ir ankstyvos mirties draudimo arba papildomos pensijos ?našus, kuriuos iš darbuotojo atlyginimo išskaito darbdavys arba kuriuos ?mon? išskaito iš ?mon?s vadovo, nesusaistyto sutartiniais darbo santykiais, atlyginimo, susiedama su s?lyga, kad šie ?našai pervedami Belgijoje ?steigtai draudimo ?monei arba socialinio apr?pinimo fondui,

– 1992 m. Pajam? mokes?io kodekso, su pakeitimais, padarytais 2003 m. balandžio 28 d. ?statymu, 364a straipsnyje nustatydamas, kad kai kapitalas, išperkamoji suma ir sukauptas suma, nurodyti šio kodekso 34 straipsnyje, yra išmokami arba skiriami mokes?i? mok?tojui, kuris anks?iau perk?l? savo gyvenam?j? viet? arba savo kapitalo buvimo viet? ? užsien?, mok?jimas arba skyrimas laikomas ?vykdytu dien? prieš š? perk?lim?, ir pagal min?to 364a straipsnio antr?j? pastraip? skyrimui prilygindama bet kok? šio kodekso 34 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodyt? perk?lim?, d?l ko pagal šio kodekso 270 straipsn? kiekvienas draudikas yra ?pareigotas iš anksto išskaityti profesin?s veiklos mokest? už kapital? ir išperkam?j? sum?, išmokamus ne rezidentui, kuris kažkuriuo momentu buvo Belgijos rezidentas mokes?i? tikslais, jeigu visa ši suma ar jos dalis buvo sukauptas per laikotarp?, kai suinteresuotasis asmuo buvo Belgijos rezidentas mokes?i? tikslais, net jeigu Belgijos Karalyst?s sudarytos dvišal?s sutartys d?l mokes?i? teis? apmokestininti tokias pajamas suteikia kitai Susitarian?iajai Šaliai,

– pagal 1992 m. Pajam? mokes?io kodekso, su pakeitimais, padarytais 2003 m. balandžio 28 d. ?statymu, 364b straipsn? apmokestinandama kapitalo arba išperkamosios sumos, sukaupt? gav?jo arba teis? ? jas turin?i? asmen? naudai iš darbdavio arba asmenin? papildomos pensijos ?naš?, pervedim?, pensij? fondo arba draudimo institucijos, kuriuose šios sumos yra sukauptos, atliekam? kitam už Belgijos rib? ?steigtam pensij? fondui arba kitokiai draudimo institucijai, nors toks pervedimas n?ra apmokestinamas, jeigu kapitalas arba išperkamoji suma yra pervedami kitam pensij? fondui arba kitai draudimo institucijai, ?steigtiems Belgijoje,

– pagal Bendrojo reglamento d?l 1927 m. kovo 3 d. Karaliaus sprendimu nustatytai valstybinei rinkliavai prilygint? mokes?i? su pakeitimais, padarytais 1994 m. liepos 30 d. Karaliaus sprendimu, 224/2a straipsn? reikalaujama, kad užsienio draudikai, neturintys veiklos buvein?s Belgijoje, prieš teikdami savo paslaugas šioje valstyb?je nar?je paskirt? reziduojant? atsaking?j? atstov?, kuris asmeniškai raštu Belgijos valstybei ?sipareigot? sumok?ti metin? draudimo sutar?i? mokest?, pal?kanas ir baudas, galin?ias tekti mok?ti pagal sutartis d?l Belgijoje esan?ios rizikos,

Belgijos Karalystė nevykdėsipareigojimų pagal EB 18, 39, 43 ir 49 straipsnius, 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo 28, 31 ir 36 straipsnius bei 1992 m. lapkričio 10 d. Tarybos direktyvos 92/96/EEB dėl statymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu gyvybės draudimu, derinimo ir iš dalies keičiančios Direktyvas 79/267/EEB ir 90/619/EEB (trečioji gyvybės draudimo direktyva), 4 straipsnį, dabar – 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo 5 straipsnio 1 dalį.

2. Atmesti likusią ieškinio dalį.

3. Priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.

* Proceso kalba: prancūzų.